

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ב ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְהַאֲרֵי פִּתְחָא מְצַפָּאן. אֲשֶׁר עַל דְּרָךְ תְּמַנְתָּהּ, מֵאִי תְּמַנְתָּהּ. כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (במדבר יב) וּתְמוֹנֵת יִי' יִבִּיט. וְהָכִי אוֹקִימְנָא, תְּמַר אוֹקִימַת מְלָה לְתַתָּא, וּפְרַחַת פְּרַחִין, וְאֲנִיצַת עֲנַפִּין בְּרָזָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא. (הושע יב) וַיהוָה עוֹד רָד עִם אֵל וְעִם קְדוּשִׁים נְאֻמָּן. וַיִּרְאֶה יְהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה וְגו' . כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (משלי ל) כִּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת. כִּי כִסְתָה פָנֶיהָ, וְאוֹקִימְנָא כִּי כִסְתָה פָנֶיהָ, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, אֲכַלָּה וּמַחַתָּה פִּיָּה, אוֹקִידַת עֲלֻמָּא בְּשִׁלְהוּבוֹי, וְאִמְרָה לֹא פְעֻלְתִּי אֲוֹן. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין כִּי כִסְתָה פָנֶיהָ, וְלִית מֵאן דִּידַע אוֹרְחָהָא, לְאִשְׁתַּזְבָּא מִנָּה. וַיִּט אֵלֶיהָ אֵל הַדְּרָךְ, אֵל הַדְּרָךְ מִמֶּשׁ, לְאַתְחַבְּרָא חוּרָא בְּסוּמְקָא. וַיֹּאמֶר הֶבֱה נָא אָבֵא אֵלֶיךָ וְגו' , הָא אוֹקִימְנָא הֶבֱה בְּכָל אַתָּר.

תרגום לעברית

וּתְשִׁיב בְּפִתְחַ עֵינִים. מִי זֶה פִּתְחַ עֵינִים? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וְהוּא יֵשֵׁב פִּתְחַ הָאֵהָל. וְכָתוּב (שמות יב) וּפָסַח ה' עַל הַפֶּתַח. וְכָתוּב (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק וְגו' . עֵינִים - שֶׁכָּל עֵינֵי הָעוֹלָם מְצַפִּים לְפִתְחַ הַזֶּה. אֲשֶׁר עַל דְּרָךְ תְּמַנְתָּהּ, מֵה זֶה תְּמַנְתָּהּ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וּתְמוֹנֵת ה' יִבִּיט. וְכֵן בְּאַרְנוֹ, תְּמַר הַקִּימָה הַדְּבָר לְמַטָּה, וְהַפְּרִיחָה פְּרָחִים וְנִצְנָצָה עֲנַפִּים בְּסוּד הָאִמּוּנָה. וַיהוָה עוֹד רָד עִם אֵל וְעִם קְדוּשִׁים נְאֻמָּן (הושע יב). וַיִּרְאֶה יְהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה וְגו' . כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ל) כִּן דְּרָךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת. כִּי

כִּסְתָּהּ פָּנֶיהָ, וּבָאֲרָנוּ כִּי כִסְתָּהּ פָּנֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲכַלָּהּ וּמָחַתָּהּ פִּיהָ, שְׂרָפָה אֶת הָעוֹלָם בְּשִׁלְהֵבוֹתֶיהָ, וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אֵוֶן. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם כִּי כִסְתָּהּ פָּנֶיהָ, וְאִין מִי שִׂידַע דְּרָכֶיהָ לְהַנְצִיל מִמֶּנָּה. וַיֵּט אֶלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ, אֶל הַדֶּרֶךְ מִמָּשׁ, לְחַבֵּר לָכֵן בְּאָדָם. וַיֹּאמֶר הִבָּה נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ וְגו', הִרִי בְּאֲרָנוּ הִבָּה בְּכָל מְקוֹם.

טקסט הזוהר

כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוֹ הִיא. כִּי כָלְתוֹ הִיא דְּעֻלְמָא, מִתְּרַגְמִינֵן אֲרִי שְׂצִייתָא דְּעֻלְמָא הִיא. מֵאִי טַעְמָא לֹא יָדַע. בְּגִין דְּהָא מְנַהֲרֵן אֲנַפְקָא, לְקַבֵּל מִנֶּיהָ, וְאִזְדַּמְנָא לְאַתְבַּסְמָא וּלְרַחֲמָא עֻלְמָא (דְּבֵר אַחֵר) כִּי כָלְתוֹ הִיא, דָּא כָלָה מִמָּשׁ, דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה.

תרגום לעברית

כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוֹ הִיא. כִּי כָלְתוֹ הִיא שֶׁל הָעוֹלָם, מִתְּרַגְמִימִים: אֲשֶׁר הִשְׁמִידָהּ הָעוֹלָם הִיא. מָה הַטַּעַם לֹא יָדַע? מִשּׁוֹם שֶׁהָאִירוֹ פָּנֶיהָ לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְהִזְדַּמְנָה לְבִשְׁם וּלְרַחֵם עַל הָעוֹלָם. כִּי כָלְתוֹ הִיא - זֶה כָלָה מִמָּשׁ, שְׂכָתוֹב (שִׁיר ד) אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה.

טקסט הזוהר

וְתֹאמַר מָה תִּתֵּן לִי כִּי תָבֹא אֵלַי. הַשְׁתָּא כָלָה בְּעִיָּא תְּכַשִּׁיטָהּ. וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֲזִים מִן הַצֹּאן. לְמַלְכָּא דְּהוּהָ לִּיהָ בְּרָא מְאֻמְהוּ חֲדָא, וְאִזִּיל בְּהִיכְלָא, בְּעָא מַלְכָּא לְאַתְנַסְבָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה, וְלֹאֲעֲלָאָה בְּהִיכְלִיָּה. אָמְרָה מֵאֵן יְהִיב לִּיהָ בְּהִיכְלִיָּה דְּמַלְכָּא (נ"א מֵאֵן יְהִיב לִּיהָ לְדִין בְּהִיכְלִיָּה דְּמַלְכָּא. אִמַּר מַלְכָּא), אָמַר מְכָאן וּלְהֲלָאָה אֲשֶׁדֶר וְאַתְרֵיהּ לְבָרָא דְּאֻמְהוּ מִהִיכְלָא דִּילִי.

ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי. עכשו הפלה צריכה תכשיטיה. ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן. למלה שהיה לו בן משפחה אחת שהלה בהיכל, רצה המלה לשאת גבירה עליונה ולהכניסה להיכלו. אמרה: מי נתן את זה בתוך היכל המלה? (מי נתן את זה בהיכל המלך אמר המלך:) אמר: מכאן והלאה אשלח ואגרש את בן השפחה מהיכלי.

טקסט הזוהר

כך נמי הכא, אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן. והא אוקימנא, בלא תבשל גדי. וכל אינון בסטרא דבכור בהמה קא אתו. ועל דא לא כתיב אנכי אתו, אלא אנכי אשלח, אתריה ואשדר ליה, דלא ישתכח בהיכלי.

תרגום לעברית

כך גם כאן, אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן. והרי בארנו בלא תבשל גדי. וכל אותם שמצד בכור בהמה הם באו. ועל כן לא כתוב אנכי אתו, אלא אנכי אשלח, ואגרש ואשלח אותו שלא ימצא בהיכלי.

טקסט הזוהר

ותאמר אם תתן ערבון עד שלחה. אלין אינון סימנין דמטרוניתא, דאתברכא מן מלכא בזווגהא. ויאמר מה הערבון אשר אתן לה, ותאמר חותמה ופתילה ומטה. אלין אינון (נ"א סטרי) קטרי עלאי, תכשיטה דכלה אתברכא מתלתא אלין, נצח הוד יסוד, וכלא אשתכח בתלתא אלין וכלה (ס"א מנצח הוד יסוד) מהכא מתברכא. מיד ויתן לה ויבא אליה ותהר לו.

ותאמר אם תתן ערבון עד שלחה. אלו הם סימני הגבירה שהתברכה מהמלך בזווגה. ויאמר מה הערבון אשר אתן לה, ותאמר חתמה ופתילה ומטה. אלו הם (צדדי) הקשרים העליונים, תכשיטיה של הכלה מתברכים משלשת אלה, נצח הוד יסוד, והכל נמצא בשלשת אלה, והכלה (מנצח הוד יסוד) מתברכת מכאן. מיד - ויתן לה ויבא אליה ותהר לו.

טקסט הזוהר

ויהי כמשלש חדשים. מאן משלש חדשים. בטר דיתלתון ירחיא, והא ג' ירחין אוקימנא. והכא כמשלש חדשים, דשאר ירחא רביעא לאתערא דינין בעלמא בחובי בני נשא, והיא ינקא מסטרא אחרא. כידן, ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר כלתה, הא כלה בסטרא אחרא אשתכחת. מה כתיב, הוציאוה. כמה דכתיב, (איכה ב) השליה משמים ארץ תפארת ישראל. ותשרף, בשלהובי טיהרא בגלותא.

תרגום לעברית

ויהי כמשלש חדשים. מה זה משלש חדשים? אחר שישלשו החדשים, והרי שלשה חדשים בארנו. וכאן כמשלש חדשים, שהתחיל החדש הרביעי לעורר דינים בעולם מחטאי בני אדם, והיא יונקת מצד האחר. אז - ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר כלתה. הרי כלה בצד האחר נמצאת. מה כתוב? הוציאוה, כמו שכתוב, (איכה ב) השליה משמים ארץ תפארת ישראל. ותשרף, בשלהבת הצהרים בגלות.

טקסט הזוהר

מה כתיב, היא מוצאת, לאתמשכא בגלותא. והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו. לאיש אשר אלה ממנו לא כתיב, אלא לאיש אשר אלה לו. דיליה סימנין אלן משתכחין, אנכי הרה. מיד ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני. צדקה ודאי, ושמא גרים.

מֵאֵן גָּרִים לָהּ, שָׁמָּה דָּא. הָדָר וְאָמַר מִמֶּנִּי, דְּכַתִּיב, (תהלים יא) כִּי צָדִיק יִי' צְדָקוֹת אָהֵב
יִשְׂרָאֵל יַחְזֹו פָּנֵימוֹ. צְדָקָה: צְדָק ה', דְּמִמֶּנִּי נִטְלָת שָׁמָּה דָּא. מִמֶּנִּי יִרְתָּא. מִמֶּנִּי אֲשַׁתְּכַחַת.

תרגום לעברית

מה כתוב? היא מוצאת, להמשה, לגלות. והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה
לו. לא כתוב לאיש אשר אלה ממנו, אלא לאיש אשר אלה לו. שלו הסימנים הקלו
המצויים, אנכי הרה. מיד - ויבר יהודה ויאמר צדקה ממני. צדקה ודאי, והשם גורם.
מה גרם לה? השם הזה. חזר ואמר, ממני, שכתוב כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו
פנימו. צדקה - צדק ה', שממני נטלה את השם הזה. ממני ירשה, ממני נמצאת.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, מאי טעמא חמיה כתיב באתר חד, יהודה באתר אחרא. אמר ליה, כלא
אתקטר דא בדא. חמיה, באתר עלאה תלי.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, מה הטעם כתוב חמיה במקום אחד, ויהודה במקום אחר? אמר לו, הכל
נקשר זה עם זה. חמיה תלוי במקום עליון.

טקסט הזוהר

אמר רבי אלעזר, פרשתא דא אוקימנא ברזא עלאה, בכמה גוונים. כד יסתכלון מלי,
מינה ישתמע רזין דאורחוי דקודשא בריה הוא, ודינוי בכל אתר. והיא ידעת ואקדימת
גרמאה למלה דא, לאשלמא אורחוי דקודשא בריה הוא, בגין דינפקו מינה מלכין
שליטין, וזמינין לשלטאה על עלמא. ורות כהאי גוונא עבדת.

אמר רבי אלעזר, הפרשה הזו בארנו בסוד עליון בכמה גונים. כשיתבוננו בדברים, ממנה ישמעו הסודות של דרכי הקדוש ברוך הוא ודיניו בכל מקום. והיא ידעה והקדימה עצמה לדבר הזה, להשלים את דרכי הקדוש ברוך הוא כדי שיצאו ממנה מלכים שליטים, שעתידיים לשלט על העולם. ורות עשתה כגון זה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אמר רבי אבא, פרשתא דא ברזא דחכמתא דאורייתא אתקשרא, וכלא סתים וגליא. ואורייתא כלא כהאי גוונא אשתכחת. ולית לה מלה באורייתא, דלא רשים בה שמא קדישא עלאה, דסתים וגליא.

תרגום לעברית

אמר רבי אבא, פרשה זו נקשרה בסוד חכמת התורה, והכל נסתר ונגלה. וכל התורה מצויה כגון זה, ואין לה דבר בתורה שלא רשום בו השם הקדוש העליון שנסתר ונגלה. משום כך הנסתרות שבתורה, קדושים עליונים יורשים אותם, ונגלית לשאר בני העולם. כמו כן כתוב, (תהלים קב) לספר בציון שם ה' ותהלתו בירושלם. שהרי בציון במקדש מתר להזכיר את השם הקדוש כראוי, ובחוצ ככנויו. ולכן הכל נסתר ונגלה. למדנו, כל מי שגורע אות אחת מהתורה או מוסיף אות אחת לתורה, כמי שמשקר בשם הקדוש העליון של המלך.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

